



PROP DE VOSALTRES

Les obres de misericòrdia (I)

Tots hem escoltat en alguna ocasió que el papa Francesc ha proposat un Any de la Misericòrdia. Ho sabem sobretot els cristians, els que ens hem d'esforçar amb honestetat i major exigència a viure-ho amb alegria. També a comunicar-ho a tots els que ens acompanyen en aquest camí de la vida.

És una proposta que ha gaudit de gran simpatia per amplis sectors de la població. Va començar en la passada festa de la Immaculada Concepció i acabarà per la propera festa de Crist Rei. La mateixa paraula, misericòrdia, evoca unes realitats que conformen el fonament de les actituds de l'ésser humà: l'amor, el perdó, la compassió i la tendresa. Són conceptes que eixamplen el nostre interior i ens permeten veure el món amb mirada positiva i contemplar els altres amb un cor proper i servicial. Paraules que s'acompanyen amb gestos perquè puguin resultar visibles els nostres pensaments i desitjos; complim en aquest cas, l'exigència evangèlica que desenvolupa en la caritat la fe en el Senyor.

Hem parlat diverses vegades d'aquest especial any jubilar. Tornem una altra vegada sobre el mateix amb

la pretensió de centrar el nostre comentari en les anomenades obres de misericòrdia. Poden ser un fruit magnífic produït per la sembra i el cultiu en aquestes setmanes que ens obliguen a reflexionar i a actuar. Són una espècie de descripcions d'un aspecte essencial de les relacions humanes que es converteixen en un imperatiu nascut del mateix Evangelí quan el Senyor repetia a cada un, al final de la seva vida, que l'actuació cap als altres té les mateixes característiques i s'identifica amb el que hem fet amb Ell mateix.

L'Església ha fixat al llarg dels anys unes formulacions que concreten les actituds bàsiques en relació amb els altres. Són catorze les obres de misericòrdia. Set corporals i set espirituals.

Són fàcils de retenir i molts de nosaltres les hem après en la catequesi i les hem vist realitzades en el comportament diari de gran quantitat de cristians. Bé podríem anomenar al conjunt d'aquestes obres un bon resum de la Doctrina Social de l'Església del que us parlava fa una setmana.

És un resum que entén qualsevol persona, s'ha popularitzat la seva formulació i és molt pràctic a l'hora de la seva aplicació.

M'ha semblat oportú utilitzar aquest espai per recordar les esmentades obres i comentar breument i amb senzillesa el seu contingut. Cada setmana exposarem la reflexió sobre una obra corporal i una altra d'espiritual. El resultat ens ocuparà set setmanes que intercalarem amb altres temes exigits per la mateixa evolució temporal de l'Església.

No podem prescindir d'un comentari sobre la Pasqua, sobre la inscripció a la classe de religió, sobre la recepció dels sagraments de la iniciació cristiana, sobre alguna festa popular o sobre la jornada dels mitjans de comunicació. L'espai és curt i es presta a una reflexió excessivament elemental. Demano la vostra comprensió. Però és suficient aquest petit recordatori si serveix i és útil per examinar l'actuació individual i comunitària. Qui vulgui ampliar els seus coneixements sobre aquest tema pot recórrer a diverses publicacions que s'han posat a la venda en aquestes últimes setmanes.

En poques línies aplicarem el mateix esquema per a les diferents obres de misericòrdia: una breu descripció del què ens vol dir, unes referències bíbliques perquè puguem acudir a la seva lectura, una enumeració de persones i entitats de la nostra diòcesi que ja actuen en l'obra referida i acabarem amb una crida o invitació a la col·laboració personal.

Espero que sigueu comprensius per la senzillesa de l'exposició i exigents en l'aplicació que cadascú fa en benefici dels altres.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida



ACTUALITAT

Cau el campanar de l'església de Rosselló

El campanar de l'església de Sant Pere ad vincula de Rosselló es va ensorrar el passat divendres 29 de gener sense causar danys personals.

Dues setmanes abans, els rectors de la parròquia van ser coneixedors d'unes esquerdes a la part dreta de la façana, entre el campanar i la paret lateral, per la qual cosa, un arquitecte va recopilar informació per escriure un informe d'actuació.

De totes maneres, el mateix divendres 29 pel matí, el campanar va tenir uns desprendiments que van alertar a les

autoritats municipals i per precaució es va acordonar tota la zona i es va desallotjar els veïns de les cases properes.

El bisbe Salvador va acudir al lloc dels fets poc després de la caiguda del campanar i el dissabte 30 de gener va celebrar una eucaristia als locals parroquials per mostrar la seva proximitat a la comunitat cristiana i al poble.

El Bisbat anirà seguint de prop els esdeveniments per a una adequada actuació. Per un altre costat, el més aviat possible, el Bisbat farà una diagnosi dels temples de la Diòcesi.



El Pont de Suert celebra la festivitat de Sant Sebastià



Un miler de persones van participar, el 20 de gener, a la festivitat de Sant Sebastià de El Pont de Suert, un esdeveniment molt arrelat a aquesta població de l'Alta Ribagorça. Va ser la primera vegada que el bisbe Salvador va presidir els actes religiosos, com l'eucaristia i la processó pels carrers del poble.

La tradició religiosa es combina amb la gastronòmica, en una celebració que té una durada de tres dies

i que aplega més de 400 homes, caps de família. La part oberta a tothom qui ho desitgi és la religiosa però la part gastronòmica és exclusiva per als membres de la confraria.

La confraria de Sant Sebastià de El Pont de Suert, en el marc d'aquesta festivitat, va nomenar confrare al Bisbe de Lleida amb l'entrega del pin de plata del sant, la insígnia màxima que només porten els màxims representants de la confraria. El bisbe Sal-

vador també va firmar al llibre d'honor.

A les 11.30 h, es va celebrar la missa presidida pel Sr. Bisbe que va estar acompanyat per altres preveres, entre ells el rector de la parròquia, Mn. Germán Lopera. Després va ser el torn de la processó on la protagonista va ser la imatge de Sant Sebastià, que va recórrer els carrers del poble amb la participació de centenars de persones de totes les edats.

La parròquia de St. Ignasi celebra trenta-nou anys de vida comunitària

El diumenge 17 de gener, la Comunitat de la parròquia de Sant Ignasi de Lleida es va congregar en una eucaristia a les 12 del migdia per celebrar la joia del camí recorregut i de la il·lusió per a seguir endavant en la transformació del nostre món, envers la justícia i l'estimació, de la mà i del mestratge de Jesús.

El rector de la parròquia, el P. Joan Suñol, es va adreçar a tota la comunitat per dir-nos que la nostra aliança comunitària viu de l'alegria que ve de l'amor, és a dir: de la fraternitat compromesa, de la capacitat de perdo-

nar-nos, de la fidelitat que ens fa superar conflictes i malentesos, de la tendresa amb què ens acollim els uns als altres. Viu del sentiment de ser cos, essent membres diversos de la solidaritat activa. I viu de l'esperança compartida, del món millor esperat, i de l'Església renovada, sabent-nos tots enviats en aquesta tasca d'evangelitzar.

Posteriorment d'aquesta eucaristia tan emotiva, una cinquantena de persones van participar en el dinar de germanor que va tenir lloc a l'Acadèmia Mariana de Lleida.



Maials venera el seu patró

Després de les Festes de Nadal, a Maials es comença a preparar la festa de Sant Sebastià; també en diem la Festa Major d'hivern.

Aquest any com és costum, vam pujar a l'ermita que porta el nom d'aquest sant i que es troba sobre un turó als afores del poble des d'on es contempla una vista preciosa. A les 12 h, Mn. Josep M. Cebrià i Mn. Pau de Juncosa van celebrar l'Eucaristia. La coral d'Almatret ens va emocionar amb els seus cants, fent que la celebració fos més solemne.

L'ermita era plena a vessar. Els hereus i les pubilles junt amb els nens de la catequesi van fer l'ofrena dels fruits de la terra. Va ser una



cerimònia molt entranyable. La Missa és l'acte més important d'aquest dia, on els feligresos hi retrobem les nostres arrels.

Inés Solé

Nomenament

El Sr. Bisbe, Mons. Salvador Giménez Valls, ha nomenat al Sr. Josep Ramon Vidal Godall, secretari de la Fundació Verge Blanca.



LA VEU DEL PAPA FRANCESC

CATEQUESIS SOBRE LA FAMÍLIA

Pregària

Considerem que ara és el temps de la pregària. Podem fer-nos una pregunta molt senzilla. Va bé creure en Déu amb tot el cor, va bé esperar que ens ajudi en les dificultats, va bé sentir-se amb l'obligació de donar-li gràcies. Tot és just. Però desitgem també una mica de bé per al Senyor? El pensament de Déu ens commou, ens sorprèn, ens entenedeix?

Pensem en la formulació del gran manament, que engloba tots els altres: «Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima i amb totes les forces» (Dt 6,5; cf. Mt 22, 37).

La fórmula empra el llenguatge intensiu de l'amor, aplicant-lo a Déu. Així doncs, l'esperit de pregària és

en primer lloc aquí. I si és aquí, hi és sempre i no marxa mai. ¿Podem pensar en Déu com la carícia que ens manté vius, abans de la qual no hi ha res? ¿Una carícia de la qual res, ni tan sols la mort no pot separar-nos? ¿O pensem en ell només com el gran Ésser, l'Omnipotent que ho ha creat tot, el Jutge que controla totes les accions? Tot és cert, naturalment. Però només quan Déu és l'amor de tots els nostres amors, el significat d'aquesta paraula esdevé ple. Llavors ens sentim feliços, i fins i tot

una mica confosos, perquè ell ens pensa i sobretot ens estima!

L'Esperit de Déu té la seva manera especial de dir en els nostres cors: «Abbà» «Pare», ens ensenya a dir «Pare» tal com ho deia Jesús, d'una manera que nosaltres mateixos no podem trobar mai (cf. Gal 4,6). Aquest do de l'Esperit és dins la família on s'aprèn a demanar-lo i estimar-lo.

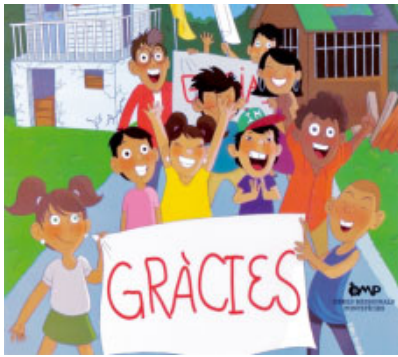
La pregària brolla de l'escolta de Jesús, de la lectura de l'Evangeli. No us oblideu cada dia de llegir un fragment de l'Evangeli. La pregària

brolla de la intimitat amb la Paraula de Déu. Hi ha aquesta intimitat en la nostra família? Tenim a casa l'Evangeli? L'obrim alguna vegada per llegir-lo junts? El meditem quan resem el rosari? L'Evangeli llegit i meditat en família és com un pa bo que nodreix el cor de tots. Mares, pares, ensenyeu el vostre fill a pregar, a fer el senyal de la creu: això és una competència preciosa de les mares i els pares!

En la pregària de la família, en els seus moments forts i en aquells que són difícils, confiïm-nos els uns als altres, perquè cadascun de nosaltres dins la família ens sentim abraçats per l'amor de Déu.

(Dimecres, 26 d'agost de 2015.)

La diòcesi commemora el dia de la Infància Missionera



La diòcesi de Lleida va celebrar el cap de setmana del 23 i 24 de gener el dia de la Infància Missionera amb diferents actes, entre ells una fira al col·legi Santa Anna i una eucaristia amb la participació dels «sebradors d'estrelles» de Juncosa, Els Torms, Bellaguarda, Bovera, El Soleràs i Sarroca de Lleida.

El dissabte 23 de gener, les delegacions de Missions i Catequesi van

organitzar la Fira Missionera de la diòcesi de Lleida amb infants dels espais de l'Epis i Albatros i de diferents parròquies com el Carme, Torrefarrera, col·legi Maristes, etc. L'acte va comptar amb l'assistència del bisbe Salvador. Primer es va explicar el lema de la Infància Missionera d'aquest any: «Gràcies!», utilitzant la pregària del dits de la mà que proposa el Papa.

Els infants van estar una estona jugant amb les activitats que havien programat els monitors de l'espai Albatros i els pares i catequistes es van quedar escoltant el testimoni de la germana Griselda, religiosa de la Sagrada Família d'Urgell, que és mexicana. La jornada va finalitzar amb un berenar compartit amb els infants, els seus pares, monitors i catequistes.

Per un altre costat, el diumenge dia 24 de gener, els sembradors d'estrelles dels pobles de Juncosa, Els

Torms, Bellaguarda, Bovera, El Soleràs i Sarroca de Lleida van participar en l'eucaristia amb molta il·lusió per celebrar la diada de la Infància Missionera. Els nens i nenes van saludar a totes les persones a l'arribada i els van enganxar un estel. En el moment de l'ofertori van presentar un gran mural amb les mans de tots els nens i nenes que van voler participar a la jornada i on es podia llegir la paraula «Gràcies» en molts idiomes.



AGENDA

► Diumenge, 21 de febrer:

—12 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe, a la Catedral.

► Dimecres, 24 de febrer:

—19 h, curs Fe i Justícia: «Compromís social i espiritualitat». Visió socioespiritual, a càrrec de Mn. Carles Sanmartín, a l'IREL.

—20.10 h, Dimecres Bíblics a la Parròquia de Sant Martí. «Les paraboles de la Misericòrdia», a càrrec de Mn. Víctor Martínez.

► Dijous, 25 de febrer:

—19.30 h, xerrada «Què és l'Islam?», a càrrec de Jaume Flaquer, sj. Organitza CODIAR, a la sala Jaume Magre.

► Divendres, 26 de febrer:

—17.30 h, taller d'interioritat «Desconnecta't per connectar-te», a càrrec de Mònica Cabezuolo. Organitza COF, a l'Acadèmia Mariana.

—18 h, inici curs ICE-UDL-IREL «Didàctica aplicada de la religió» - La relació amb els pares. Tindrà lloc a l'Edifici Polivalent, Campus Cappont.

► Diumenge, 28 de febrer:

—12 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe, a la Catedral.

Celebració del Dia de la No-violència i la Pau

Prop de 1.500 persones van commemorar, el passat divendres 29 de gener, el Dia Escolar de la No-violència i la Pau al col·legi Maristes Montserrat de Lleida.

L'acte va començar amb la cançó «Imagine», interpretada per alumnes de 2n de batxillerat i després una obra de teatre va contextualitzar la jornada, que se celebra arreu del món en escaiença de l'assassinat del pacifista Mahatma Gandhi, el 30 de gener de 1948. Hi ha racons del món, llu-

nyans i altres no tant, on la violència apaga la vida de les persones, ofega drets humans. Contra això des del col·legi Maristes volem i podem posar-hi color, denunciar les injustícies i apostar pel diàleg.

Finalment, tots plegats van cantar la peça «El món seria més feliç» tot traçant un mural humà gegantí, formant l'arc de Sant Martí, amb la voluntat d'esdevenir portadors de pau en el nostre entorn, aportar aquest color a les nostres vides i contagiar-lo arreu durant tot l'any.

REFLEXIONS

Una comunitat oberta

L'Església és la comunitat del Senyor Jesús que viu del seu Esperit, Esperit d'amor, de pau, de justícia, de perdó, de confiança en Déu.

El fet de ser una comunitat que es defineix pel seu Esperit li dóna unes característiques i una tensió especial. Està constituïda, sens dubte, per persones reals, i això vol dir que hi ha persones i grups que formen part de l'Església, i persones i grups que no. Però aquesta comunitat es defineix pel seu Esperit d'amor, de pau, de justícia, i això la fa una comunitat oberta a tot allò que hi ha d'amor, de pau i de justícia, més enllà d'ella mateixa.

Ja el Concili va dir que «tot el que hi ha en ells —els no creients— de bé i de veritat, l'Església creu que està donat per Aquell que illumina tota persona per tal que tingui la vida» (LG 16). Jesús va dir que en el món hi ha qui dóna de menjar a qui té gana i promou la pau i el bé, i hi ha qui passa de llarg (Mt 25,31-46).

Els qui viuen de manera positiva són l'obra de l'Esperit en el món, que fa fruitar la bona llavor «sense que el pagès sàpiga com» (Mc 4,26-29). La comunitat eclesial, precisament perquè viu de l'Esperit del Senyor Jesús, se sent oberta i en comunió amb tots aquells que viuen el mateix Esperit.

Gaspar Mora

Professor emèrit de la FTC

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

22. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [1Pe 5,1-4 / Sl 22 / Mt 16,13-19]. La Càtedra de sant Pere, apòstol, celebrada a Roma des del s. iv; santa Margarida de Cortona, penitent; santa Elionor o Leonor, reina d'Anglaterra.

23. ■ Dimarts [Is 1,10.16-20 / Sl 49 / Mt 23,1-12]. Sant Policarp, bisbe d'Esmirna i mr. (s. ii), deixeble dels apòstols; santa Marta d'Astorga, verge i màrtir; beata Rafaela de Ibarra, mare de família, de Bilbao.

24. ■ Dimecres [Jr 18,18-20 / Sl 30 / Mt 20,17-28]. Sant Modest

(s. v), bisbe de Trèveris; sant Sergi, monjo i mr. (304); santa Primitiva, vg.; sant Edilbert, laic; beata Josepa Naval i Girbés, vg. seglar, d'Algemessí.

25. ■ Dijous [Jr 17,5-10 / Sl 1 / Lc 16,19-31]. Sant Cesari (s. iv), metge, germà de Gregori Nacianzè; sant Valeri (†695), ermità d'Astorga; beat Sebastià d'Aparicio, rel.

26. ■ Divendres [Gn 37,3-4.12-13a.17b-28 / Sl 104 / Mt 21,33-43.45-46]. Sant Nèstor, mr.; sant Alexandre, bisbe; sant Porfirí (†421), bisbe de Gaza; santa Paula Montal, vg., d'Arenys de Mar, fund. escolàpies (SchP).

27. ■ Dissabte [Mi 7,14-15.18-20 / Sl 102 / Lc 15,1-3.11-32]. Sant Gabriel de la Dolorosa (1838-1862), rel. passionista; beata Francisca-Aina Cirer, vg. paüla, de Sencelles (Mallorca); sant Baldomer (†660), sotsdiaca de Lió; santa Honorina, vg.

28. ■ Diumenge vinent, III de Quaresma (litúrgia de les hores: 3a setmana). [Ex 3,1-8a.13-15 / Sl 102 / 1C 10,1-6.10-12 / Lc 13,1-9]. Sant Rufí, màrtir; sant Hilari, papa (sard, 461-468); sant Romà (s. v), abat; sant Serapió, màrtir.

Diuenge II de Quaresma

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 15,5-12.17-18)

En aquells dies, Déu va fer sortir fora Abram i li digué: «Mira el cel i posa't a comptar les estrelles, a veure si les pots comptar; doncs així serà la teva descendència.» Abram cregué en el Senyor i el Senyor ho tingué en compte per donar-li una justa recompensa. Després li digué: «Jo sóc el Senyor, que t'he fet sortir d'Ur dels caldeus per donar-te aquest país; serà el teu heretatge.» Abram preguntà: «Quina garantia me'n doneu, Senyor?» Ell respongué: «Porta'm una vaca, una cabra i un moltó de tres anys, una tórtora i un colomí.» Li portà tots aquests animals, els partí per la meitat i posà cada meitat enfront de l'altra, però no va partir els ocells. Uns ocellots de presa volien abatre's sobre els cossos morts, però Abram els allunyava. Quan el sol s'anava a pondre, Abram caigué en un son profund i s'apoderà d'ell un gran terror, com una foscor. Després de la posta, quan ja s'havia fet fosc, veié un forn fumejant, una torxa encesa, que passava enmig dels animals partits. Aquell dia el Senyor va fer amb Abram una aliança i es comprometé en aquests termes: «Dono aquest país a la teva descendència, des del torrent d'Egipte fins al gran riu, el riu Eufrat.»

▶ Salm responsorial (26)

R. *El Senyor m'il-lumina i em salva.*

El Senyor m'il-lumina i em salva, / ¿qui em pot fer por? / El Senyor és el mur que protegeix la meua vida, / ¿qui em pot esfereir? R.

Escolteu el meu clam, Senyor, / compadiu-vos de mi, responeu-me. / De part vostra, el cor em diu: / «Busqueu la meua presència.» R.

Arribar davant vostre és el que vull, / Senyor, no us amagueu. / No sigueu sever fins a rebutjar el vostre servent, / vós que sou el meu ajut. R.

N'estic cert, fruitaré en la vida eterna de la bondat que em té el Senyor. / Espera en el Senyor! Sigues valent! / Que el teu cor no defalleixi! / Espera en el Senyor! R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 3,17-4,1)

Germans, nosaltres tenim la nostra ciutadania al cel; d'allà esperem un Salvador, Jesucrist, el Senyor, que transformarà el nostre pobre cos per configurar-lo al seu cos gloriós, gràcies a aquella acció poderosa que li ha de sotmetre tot l'univers. Per tant, germans meus estimats i enyorats, vosaltres que sou el meu goig i la meua corona, manteniu-vos així, en el Senyor, estimats meus.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 9,28b-36)

En aquell temps, Jesús prengué Pere, Joan i Jaume i pujà a la muntanya a pregar. Mentre pregava, es trasmutà l'aspecte de la seva cara i el seu vestit es tornà blanc i espurnejant. Llavors dos homes es posaren a conversar amb ell. Eren Moisès i Elies, que es van aparèixer gloriosos, i parlaven del traspàs d'ell, que s'havia d'acomplir a Jerusalem. Pere i els seus companys estaven adormits profundament, però quan es desvetllaren, veieren la glòria de Jesús i els dos homes que eren amb ell. Quan aquests anaven a separar-se de Jesús, Pere li digué: «Mestre, que n'estem de bé, aquí dalt! Fem-hi tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies.» Parlava sense saber què es deia. Mentre parlava es formà un núvol i els cobrí. Ells s'esglaiaren en veure que entraven dins el núvol. Llavors del núvol estant una veu digué: «Aquest és el meu Fill, el meu elegit; escolteu-lo.» Així que la veu hagué parlat, es van trobar amb Jesús tot sol. Ells guardaren el secret, i aquells dies no contaren a ningú res del que havien vist.

▶ Lectura del libro del Génesis (Gn 15,5-12.17-18)

En aquellos días, Dios sacó afuera a Abrahán y le dijo: Mira al cielo; cuenta las estrellas, si puedes. Y añadió: Así será tu descendencia. Abrahán creyó al Señor, y se le contó en su haber.

El Señor le dijo: Yo soy el Señor, que te sacó de Ur de los Caldeos para darte en posesión esta tierra. Él replicó: Señor Dios, cómo sabré yo que voy a poseerla. Respondió el Señor: Tráeme una ternera de tres años, una cabra de tres años, un carnero de tres años, una tórtola y un pichón. Abrahán los trajo y los cortó por el medio, colocando cada mitad frente a la otra, pero no descuartizó las aves. Los buitres bajaban a los cadáveres, y Abrahán los espantaba.

Cuando iba a ponerse el sol, un sueño profundo invadió a Abrahán, y un terror intenso y oscuro cayó sobre él.

El sol se puso, y vino la oscuridad; una humareda de horno y una antorcha ardiendo pasaban entre los miembros descuartizados. Aquel día el Señor hizo alianza con Abrahán en estos términos: A tus descendientes les daré esta tierra, desde el río de Egipto al Gran Río Eufrates.

▶ Salmo responsorial (26)

R. *El Señor es mi luz y mi salvación.*

El Señor es mi luz y mi salvación, / ¿a quién temeré? / El Señor es la defensa de mi vida, / ¿quién me hará temblar? R.

Escúchame, Señor, que te llamo; / ten piedad, respóndeme. / Oigo en mi corazón: Buscad mi rostro. R.

Tu rostro buscaré, Señor, / no me escondas tu rostro. / No rechaces con ira a tu siervo, / que tú eres mi auxilio. R.

Espero gozar de la dicha del Señor / en el país de la vida. / Espera en el Señor, sé valiente, / ten ánimo, espera en el Señor. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Fil 3,17-4,1)

Hermanos, nosotros somos ciudadanos del cielo, de donde aguardamos un Salvador: el Señor Jesucristo. Él transformará nuestro cuerpo humilde, según el modelo de su cuerpo glorioso, con esa energía que posee para sometérsele todo. Así, pues, hermanos míos queridos y añorados, mi alegría y mi corona, manteneos así, en el Señor, queridos.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 9,28b-36)

En aquel tiempo, Jesús cogió a Pedro, a Juan y a Santiago y subió a lo alto de la montaña, para orar. Y, mientras oraba, el aspecto de su rostro cambió, sus vestidos brillaban de blancos.

De repente, dos hombres conversaban con él: eran Moisès y Elías, que, aparecieron con gloria, hablaban de su muerte, que iba a consumar en Jerusalén.

Pedro y sus compañeros se caían del sueño; y, espabilándose, vieron su gloria y a los dos hombres que estaban con él. Mientras éstos se alejaban, dijo Pedro a Jesús: Maestro, que bien se está aquí. Haremos tres tiendas: una para ti, otra para Moisès y otra para Elías. No sabía lo que decía.

Todavía estaba hablando, cuando llegó una nube que los cubrió. Se asustaron al entrar en la nube.

Una voz desde la nube decía: Este es mi Hijo, el escogido, escuchadle. Cuando sonó la voz, se encontró Jesús solo. Ellos guardaron silencio y, por el momento, no contaron a nadie nada de lo que habían visto.

COMENTARI

Aquest és el meu Fill, l'Elegit. Escolteu-lo!



Anticipant l'experiència històrica de l'èxode, l'actitud bàsica del Poble Elegit és l'estil vital del «sortir de...»: és a dir, sortir de la tenda dels interessos particulars.

Déu va fer sortir fora Abram i li digué: «Posa't a comptar les estrelles; així serà la descendència». Llavors Abram cregué en el Senyor i li ho tingué en compte per donar-li una justa recompensa.

En la Història de la Salvació, Abraham és el model de la fe en el Senyor-Déu: una fe que no és pura qüestió ideològica o sentimental sinó actitud vital de viure recolzat en Déu.

La carta als Hebreus recorda com Abraham, cridat per Déu, obeí i se n'anà al país que havia de rebre en herència, sense saber on anava. És que esperava la ciutat ben fonamentada que té Déu mateix com arquitecte i constructor (He 11,8s).

A la part polèmica (3,1b-4,1.8-9) de la carta Pau fa una crida als filipencs perquè l'imitin a ell i no els seus adversaris.

Seguiu el meu exemple i fixeu-vos en els qui viuen segons el model que teniu en mi. En realitat el model-model és Crist: *Sigueu imitadors meus com jo ho sóc de Crist (1Co 11,1)*.

De Crist ho són de debò els qui poden dir amb raó: *La vida terrenal la visc gràcies a la fe en el Fill de Déu que em va estimar fins a entregar-se Ell mateix per mi (Ga 2,20)*.

L'element distintiu és la creu de Crist a la qual molts, pel seu estil de viure, en són contraris.

La Transfiguració vol encoratjar els deixebles davant la perspectiva del Camí de Creu que pot provocar no només rebuig instintiu sinó també dubtes sobre la divinitat del Mestre a qui veuran rebutjat, condemnat, crucificat i mort.

Mentre pregava, es trasmutà l'aspecte de la seva cara i el seu vestit es tornà blanc i espurnejant. Pel Misteri de l'Encarnació la identitat divina de Jesús restava amagada; ara es farà perceptible a Pere, Joan i Jaume, que quan es desvetllaren veieren la glòria de Jesús: només desvetllats en pregària es pot copsar la glòria de la presència de Déu.

La proposta de Pere «Fem-hi tres cabanes aquí dalt!» mereix el comentari de què parlava sense saber què deia.

La resposta divina al suggeriment petri és la veu del Pare: «Aquest és el meu Fill, el meu Elegit» com a la teofania del Baptisme (Lc 3,22) afegint ara «Escolteu-lo!»: és a dir, feu-li cas també quan parla del Camí de Creu que cal seguir.

Mn. José Luis Arín